

CAMERATA 1800

CAMERATA 1800 GOES SYMPHONIC

MET RAYMOND HONING, FLUIT

Arnhem, Koepelkerk, Jansplein 60 · zaterdag 5 maart 2011 · 20:15 uur

Amsterdam, Engelse Kerk, Begijnhof 48 · zondag 6 maart 2011 · 15:15 uur

Mozart symfonieën - Hummel - Reicha

Toegang € 14,50 / € 12,50 (CJP/Pas65) / € 7 (kinderen o.b.)
Te boeken via info@camerata1800.nl of telefoon 0294-270147

CAMERATA 1800

Barbara Erdner
Frank Wakelkamp
Ursula Dutschler

viool
cello
fortepiano

www.camerata1800.nl

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791): Symfonie nr. 35 in D, KV 385 (1782, Haffner), in een bewerking van J.N. Hummel (S.155) voor fluit, viool, cello en piano.

Allegro con spirito – Andante – Menuetto & Trio – Presto

Deze symfonie werd besteld door de vooraanstaande Salzburgse familie Haffner, ter gelegenheid van hun verheffing in de adelstand. In 1776 schreef Mozart voor zijn vriend Sigmund junior al de achtdelige Haffner-serenade (KV 250), voor het huwelijk van diens zus. Het succes hiervan was aanleiding voor de opdracht van een nieuwe serenade. Terwijl hij al tot over zijn oren in het werk zat schreef hij in heel korte tijd de verschillende delen voor de nieuwe serenade. Toen hij eind december 1782 de stukken opnieuw bezag, besloot hij ze om te werken tot een symfonie. Hij liet de introductiemars, de herhaling van de expositie van het eerste deel en een menuet weg, en voegde twee fluiten en twee klarinetten aan het eerste en laatste deel toe om een meer symfonisch effect te bereiken. De nieuw samengestelde symfonie beleefde zijn première op 23 maart 1783 in het Burgtheater te Wenen.

Franz Xaver Wolfgang Mozart (1791-1844): Rondo in e klein voor fluit en piano

Franz Xaver Mozart werd in Wenen geboren, vijf maanden voor het overlijden van zijn vader, Wolfgang Amadeus. Hij was de jongste van zes kinderen, van welke er twee overleefden. De oudste van deze twee, Karl Thomas (1784-1858), een uitstekend pianist, koos ervoor om in Oostenrijkse overheidsdienst te gaan werken en stierf ongetrouwd in Milaan.

Franz Xaver kreeg les van Salieri en Hummel, speelde viool en piano, en studeerde compositie bij Albrechtsberger en Von Neukomm. Hij onderschatte chronisch zijn eigen talent en was bang dat al zijn composities met die van zijn vader vergeleken zouden worden. Vanaf 1811 werkte hij twintig jaar in Lemberg, nu bekend als Lwów (Lviv) in de West-Oekraïne, maar toen onderdeel van

Oostenrijk-Hongarije. Hoewel hij al concorderend bleef rondreizen, ging hij pas in 1838 naar Wenen en aansluitend naar Salzburg om daar kapelmeester van het Mozarteum te worden. In 1844 overleed hij, ongetrouwd en kinderloos, in het kuuroord Karlsbad (Sudetenland, nu Karlovy Vary).

Johann Nepomuk Hummel (1778-1837): Trio in Es, op.12.

Allegro agitato – Andante – Finale (Presto)

Hummel was een Oostenrijkse componist, muziekpedagoog, dirigent en pianist. Zijn muziek is kenmerkend voor de overgang van de classicistische naar de romantische muziekstijl. Hummel was de laatste vertegenwoordiger van de Weense klassieken en de bekendste pianist van zijn tijd. Hij kreeg van zijn zevende tot zijn negende les van Mozart en gaf zijn eerste orkestuitvoering toen hij negen was. Hummel gold als wonderkind en ging al op twaalfjarige leeftijd op concerttoer door Europa. In Londen kreeg hij les van Muzio Clementi. Vanwege de Franse Revolutie ging hij niet terug via Parijs, maar speelde hij voor de Oranjes in Den Haag. Na zijn terugkeer in Wenen in 1793 kreeg hij lessen van Albrechtsberger, Haydn en Salieri.

In 1804 volgde hij Haydn op als kapelmeester bij vorst Esterházy. Na zeven jaar werd hij echter ontslagen omdat hij teveel buiten het hof actief was. In 1819 werd Hummel voor twintig jaar hofkapelmeester in Weimar, waar hij de uitvoeringen in het hoftheater dirigeerde. Regelmatig programmeerde daar hij nieuwe werken van Rossini, Bellini, Meyerbeer en Spohr. Hummel was in de

jaren 1820 de meest gevraagde (en de duurste) pianoleraar in Europa. Zijn pianomethode uit 1828 gold lange tijd als gezaghebbend leerboek. Hij gaf onder andere les aan Carl Czerny, die op zijn beurt Franz Liszt als leerling had.

– pauze –

Anton Reicha (Praag 1770 - Parijs 1836): 18 Variaties in G voor fluit, viool en cello over een thema van Mozart, op. 51 (eerste druk: Leipzig 1806)

Toen Reicha in 1785 naar Bonn kwam, leerde hij er Beethoven kennen in het orkest van de Keulse keurvorst. Reicha speelde toen viool en piano, en had ook fluitlessen gehad. In 1794 werd dit ensemble opgeheven vanwege verwikkelingen rond de Franse Revolutie, en vertrok Reicha naar Hamburg. In 1802, als Beethoven inmiddels 10 jaar in Wenen woont, komt Reicha ook naar Wenen en hernieuwt hun vriendschap tot hij in 1808 naar Parijs vertrekt. Tijdens zijn verblijf in Wenen had Reicha contact met Haydn (hij introduceerde Baillot en Cherubini bij Haydn) en studeerde hij compositie bij Albrechtsberger en Salieri. Van Reicha's composities zijn vooral zijn blaaskwintetten zeer bekend. In 1818 werd hij

aangesteld aan het Parijs Conservatorium; hij publiceerde er enkele werken over compositieleer. Onder zijn leerlingen zijn grote namen als Liszt, Gounod, Franck, Berlioz, Onslow en Meyerbeer.

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791): Symfonie nr. 38 in D, KV 504 (1786, Prager), in een bewerking van J.N. Hummel (S.151) voor fluit, viool, cello en piano.

Adagio-Allegro – Andante – Finale (Presto)

Mozart zou gezegd hebben: “Meine Prager verstehen mich”. Zijn opera *Le Nozze di Figaro*, die in Wenen in première was gegaan, was in Praag een enorm succes. Het orkest en enkele muziekliefhebbers zorgden er met donaties voor dat Mozart een uitvoering ervan kon bijwonen.

Bij aankomst op 11 januari 1787 werd Mozart feestelijk onthaald, en op een Academie (een concert ten bate van Mozart) op 18 januari ging zijn nieuwe symfonie, nu bekend als de Prager, in première. Mozart improviseerde ook een solo op de piano, inclusief variaties op de aria *Non più andrai* uit *Le Nozze di Figaro*. Nadien zei Mozart dat deze dag één van de gelukkigste van zijn leven was.

© 2011 Frank Wakelkamp

Raymond Honing, fluit studeerde aan het Conservatorium van Amsterdam fluit en kamermuziek bij Harrie Starreveld en traverso bij Marten Root. Daarnaast volgde hij masterclasses bij de Franse fluitist Patrick Gallois.

Met Het Amsterdams Kwintet was hij prijswinnaar op het Internationale Wettbewerb für Junge Kultur in Düsseldorf en met het Ensemble L'Esprit Musical won hij een prijs op het Internationaal van Wassenaer concours 2000. Raymond is artistiek leider van het barokensemble La Barca Leyden, waarmee hij verschillende cd opnames heeft gemaakt; in februari 2011 nog een nieuwe cd met muziek aan het hof van Jülich. Hij maakte cd- opnames met werken van De Raaff, Ruynemann en Feldman en speelde o.a. in de Nederlandse Bachvereniging, Anima Eterna, het Frankfurter Barock Orchester, Brabants Muziek Collegie, Nieuw Ensemble, Asko Ensemble en het Ives Ensemble.

Behalve als kamermuziekpartner treedt Raymond ook regelmatig solistisch op. Hij was solist bij de wereldpremières van de fluitconcerten van Robin de Raaff (NL) en Uzong Choe (Korea) maar bijvoorbeeld ook in concerten van Bach, Mercadante en Vivaldi. Naast zijn werkzaamheden als fluitist ontwikkelt Raymond zich tevens als dirigent en is hij docent aan het Conservatorium van Amsterdam.

Camerata 1800 schildert de muzikale sfeer van de periode rond 1800 met originele instrumenten of kopieën daarvan, zodat de retoriek, dramatiek en kleurenrijkdom volledig tot hun recht komen.

De spelers dagen elkaar uit en geven elkaar de ruimte in hun afwisselend solistische en ondersteunende rollen. Naast de werken van de grote en bekende meesters zoals Mozart, Haydn en Beethoven speelt Camerata 1800 uitstekende, zelden uitgevoerde composities om haar publiek mee te verrassen. Ook nodigt het ensemble graag gastmusici uit om zijn klankenpalet en repertoire uit te breiden.

Barbara Erdner, viool werd geboren in Salzburg, Oostenrijk in 1970. Zij studeerde viool aan de Hochschule Mozarteum Salzburg, waar zij cum laude afstudeerde als uitvoerend en docerend musicus. Verder volgde zij cursussen bij Ivry Gitlis, Shmuel Ashkenazy en Enrico Gatti. Barbara Erdner ontving een studiebeurs om zich te specialiseren in de barokviool. Dit deed zij bij Lucy van Dael aan het Sweelinck Conservatorium te Amsterdam.

Als uitvoerend musicus speelt zij in ensembles zoals het Amsterdam Baroque Orchestra, New Dutch Academy, Freiburger Barockorkest, Les Talens Lyriques, Utrechts Barok Consort, Anima Eterna Brugge, Armonico Tributo Austriae, Capella Leopoldina Wenen, Northern Consort en Concerto d'Amsterdam.

Bij Capella Maria Barbara (NL), Camerata Argentea (A), the Netherlands Bach Orchestra en Progetto Semiserio Wenen is Barbara Erdner regelmatig concertmeester en met het Leids Barok Ensemble heeft zij solistisch opgetreden. Zij is medeoprichtster van meerdere kamermuziek ensembles: La Compagnie Baroque, Le Cercle Musical, Connection 1700, L'Aimable Accord en Spirit of Musicke Salzburg.

Frank Wakelkamp, cello studeerde "moderne" cello aan het Utrechts Conservatorium, waar hij les had van Dmitri Ferschtman en Maarten Mostert. Masterclasses volgde hij bij Frans Brüggen, Heinrich Schiff en Christophe Coin. Bij Viola de Hoog studeerde hij af als Uitvoerend Musicus barokcello.

Als orkestmusicus werkte hij met Anima Eterna, Concerto d'Amsterdam, Currende, Les Musiciens du Louvre, Al Ayre Español. Dirigenten waren Jos van Immerseel, Eduardo Lopez Banzo, Erik van Nevel, Ton Koopman, Klaas Stok. Met het Holland Boys Choir nam hij de 200 religieuze cantates van J.S. Bach op als continuo-cello en bespeler van de violoncello piccolo. Hierna nam hij een solo-CD op met cellosonates van de Amsterdamse barokcomponist Jacob Klein, die is uitgebracht bij Muziekgroep Nederland (CV 125). Hiervoor verrichte hij ook musicologisch onderzoek naar de voorheen onbekende Klein. Binnenkort neemt hij de cellosonates van Vivaldi op. Kamermuziek speelt Frank Wakelkamp onder andere met La Récolte en The Great Charm, maar hij treedt ook op als solist. Met Trio Eroica won hij in 1996 het concours Musica Antiqua in Brugge met bijzondere lof van de Jury en de Radioprijs van BRTN 3.

In juni 2002 debuteerde hij op de viola da gamba en in 2005 startte hij met de eerste Urtext-uitgave van onder meer de cellosonates van Boccherini op editionwakelkamp.com. In 2007 gaf hij een lezing en een masterclass aan het Utrechts Conservatorium; sinds 2009 geeft hij minors barokcello aan de Fontys Hogeschool in Tilburg.

Ursula Dütschler, fortepiano is afkomstig uit Zwitserland. Zij studeerde klavecimbel bij Jörg Ewald Dähler in Bern en bij Kenneth Gilbert in Salzburg. Later volgde een studie op de fortepiano bij Malcolm Bilson aan de Cornell University in de Verenigde Staten. Zij won prijzen op internationale concoursen zoals die in Parijs (1989, voor klavecimbel) en in Boston (1991, voor pianoforte).

Zowel op klavecimbel als ook op fortepiano treedt Ursula Dütschler regelmatig op als soliste en in diverse kamermuziek combinaties. Naast haar concertpraktijk is zij gastdocente fortepiano aan het Koninklijk Conservatorium Den Haag. Ursula Dütschler gaf samen met Malcolm Bilson en Bart van Oort in juli 2008 de masterclass voor fortepiano aan de Roosevelt Academy in Middelburg.

Bij het label Claves nam ze naast vele kamermuzikale uitvoeringen vier solo-CD's op met klavecimbel met werken van Scarlatti, Byrd, Balbastre en Bach. Tevens maakt zij deel uit van het collectief met Malcolm Bilson dat de complete Beethoven sonates opnam op pianoforte. Verder zijn bij Brilliant Classics twee CD's verschenen met sonates van Haydn en de complete werken voor piano vierhandig en twee piano's van Mozart met Bart van Oort.

www.camerata1800.nl - contact: 0294-270147 - info@camerata1800.nl

Wilt u op de hoogte blijven van onze concerten? Geef u dan uw emailadres aan ons door!